

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 1127

гр. Варна, 20.03.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА, V СЪСТАВ, в закрито заседание на
двадесети март през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Деспина Г. Георгиева

Членове: Иванка Д. Дрингова
Ивелина Владова

като разгледа докладваното от Ивелина Владова Въззивно частно
гражданско дело № 20233100500567 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 274, ал. 1, т. 1 от ГПК.

Образувано е по повод частна жалба на „Драм“ ООД, ЕИК 103824444, вх.№ 9679/07.02.2023г. по описа на ВРС подадена чрез управителя Борислав Драмов срещу определение № 44/03.01.2023г. постановено по гр.д. № 9409/2022г. по описа на ВРС, 35-ти състав, с което е прекратено производството по делото поради недопустимост на предявения иск.

В частната жалба се съдържат оплаквания за неправилност на обжалваното прекратително определение. Жалбоподателят твърди, че е изпълнил коректно дадените указания за отстраняване на нередовностите на исковата молба и изводът на съда за недопустимост на предявения иск е необоснован и неправилен. Уточнява, че по издадени Актове за установяване на задължения по чл.107, ал.3 от ДОПК в полза на ответника Община Варна за периода от 01.01.2010г. до 05.07.2021г. е следвало да заплати сумата от 22779,81 лева /разликата между 37640,75 лева и 14860,94 лева/, но е заплатил 37640,75 лева, с което е заплатил без основание процесната сума от 14860,94 лева. Моли обжалваното прекратително определение да бъде отменено като незаконосъобразно и делото да бъде върнато за продължаване на съдопроизводствените действия.

СЪДЪТ, след служебна проверка констатира, че частната жалба е подадена в срока по чл. 275, ал. 1 от ГПК срещу обжалваем акт – определение, което попада в хипотезата на чл. 274, ал. 1, т. 1 от ГПК, от страна с правен интерес от обжалване и удовлетворява изискванията за съдържание по чл. 275, ал. 2 от ГПК, поради което е процесуално допустима. Разгледана по същество е неоснователна по следните съображения:

Производството пред ВРС е образувано по искова молба от „Драм“ ООД с искане за осъждане на Община Варна да заплати сумата от 14860,94 лева, която ищецът е заплатил в

полза на ответника без основание в периода от 2016г. до 2021г., ведно със законната лихва считано от датата на подаване на исковата молба в съда до окончателното изплащане.

Твърди се, че срещу ищцовото дружество са издадени актове за установяване на задължения за местни данъци и такси в полза на Община Варна, както следва: АУЗД-МД-АУ-127-А/25.10.2011г. за дължими данъци и такси за периода от 2008г. до 2011г.; АУЗД-МД-АУ-120-А/17.10.2018г. за дължими такси за битови отпадъци за периода от 2011г. до 2014г., както и за дължим данък за недвижим имот за 2014г.; АУЗД-МД-АУ-399-А/17.10.2018г. за дължим данък и такса битови отпадъци за 2015г. и АУЗД-МД-АУ-243-А/17.10.2018г. за дължим данък и такса битови отпадъци за 2016г. и за 2017г.; АУЗД-МД-АУ-957-1/21.04.2021г. ведно с дължимите лихви за забава. С молба от 25.10.2022г. уточнява, че всички актове за установяване на задължения за местни данъци и такси за влезли в законна сила.

Посочва, че в годините е извършвал доброволни плащания на задълженията си за данъци и такси, а по повод издадените актове за установяване на задължения са образувани и три изпълнителни дела. Твърди се, че за периода от 2016г. до 2021г. извършените плащания на суми за дължими данъци и такси от ищеца на каса и чрез банкови преводи в полза на Община Варна, както и сумите събрани по образуваните изпълнителни дела с взыскател Община Варна надвишават размера на дължимите такива за местни данъци и такси с 14860,94 лева, поради което се иска връщането им като платени без основание.

С прекратителното определение ВРС е приел, че доколкото установяването на задълженията за местни данъци и такси става с административни актове, оспорването на размера им следва реда за административното им обжалване, което изключва преразглеждане им по гражданскоправен ред. Изложени са допълнителни аргументи, че събраните в рамките на изпълнителното производство суми подлежат на разпределение от съдебния изпълнител, а контролът на правилността на това действие се осъществява чрез обжалване действията на съдебния изпълнител.

За да се произнесе, ВОС съобрази следното:

Твърденията на ищеца в исковата молба, макар и не докрай изяснени, по същество са такива за надплатени в периода от 2016г. до 2021г. суми в полза на ответника Община Варна за дължими местни данъци и такси битови отпадъци. Ищецът не твърди, че задълженията му към ответника са неправилно определени по размер в издадените актове за установяване на задължения, за които посочва, че са влезли в сила, и в този смисъл изложените мотиви от първоинстанционния съд за недопустимост на иска са несъответни на изложената чрез твърдения в исковата молба фактическа обстановка. Те са за извършено плащане без основание, поради което се иска възстановяване на надплатената сума.

Лице /физическо или юридическо/, което е надплатило суми за местен данък върху недвижим имот и/или такса битови отпадъци /и други данъчни задължения или такси/ в полза на Общината е легитимирано да иска връщането им като недължимо платени. Това обаче се случва по специална процедура уредена в чл.128 и сл. от ДОПК, вр.чл.9 и чл.60

ЗМДТ и тя изключва приложимостта на общия исков процес.

Специалният ред по ДОПК, предвижда недължимо платени или събрани суми за данъци, задължителни осигурителни вноски, наложени от органите по приходите глоби и имуществени санкции, както и суми, подлежащи на възстановяване съгласно данъчното или осигурителното законодателство, да се прихващат от органите по приходите за погасяване на изискуеми публични вземания, събрани от Националната агенция за приходите. Прихващането или възстановяването може да се извършва по инициатива на органа по приходите или по писмено искане на лицето подадено до изтичане на 5 години считано от възникване на основанието за възстановяване. Когато процедурата за прихващане и възстановяване се забави неоснователно извън законоустановените срокове, субектът разполага с право на жалба /чл.132 ДОПК/. След извършване на прихващането, остатъкът се връща на лицето по посочена от него банкова сметка, а е възможно и възстановяване в брой, когато касае вземане на физическо лице нетърговец.

Наличието на специална уредба и изричен процесуален ред за връщане на недължимо платен или надплатен данък/такса изключва приложението на общия ред чрез предявяване на иск за неоснователно обогатяване /чл.55-59 от ЗЗД/. В този смисъл е и трайно установената съдебна практика, в това число: Определение № 300 от 15.05.2009г. по т.д.№ 88/2009г. на ВКС; Определение № 855 от 13.12.2016г. по гр.д.№ 50249/2016г. на ВКС; Определение № 197 от 26.05.2022г. по ч. гр. д. № 1786/2022г. на ВКС.

При това положение следва да се приеме, че предявеният от ищеца „Драм“ ООД иск за осъждане на ответника Община Варна да му възстанови платената в негова полза /доброволно и по принудителен ред/ без основание сума от 14860,94 лева за погасяване на задължения за данъци и такси е процесуално недопустим. Образованото въз основа на него производство подлежи на прекратяване.

Предвид съвпадащите крайни изводи на настоящата съдебна инстанция с тези на първоинстанционния съд, обжалваното прекратително определение следва да бъде потвърдено.

Мотивиран от така изложените съображения, Варненски окръжен съд

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА Определение № 44/03.01.2023г. постановено по гр.д. № 9409/2022г. по описа на ВРС, 35-ти състав, с което е прекратено производството по делото.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Върховен касационен съд с частна жалба в едноседмичен срок от съобщението, на основание чл. 274, ал. 3, т. 1 от ГПК.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____